

DECIZIA nr.662
din 15 decembrie 2022

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3 alin.(2) din
Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 și ale art.401 alin.(1) lit.d) din
Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ**

Publicată în Monitorul Oficial nr.102 din 06.02.2023

Marian Enache	- președinte
Mihaela Ciochină	- judecător
Cristian Deliorga	- judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Ioana Marilena Chiorean	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3 alin.(2) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 și ale art.401 alin.(1) lit.d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ în măsura în care aceste texte de lege oferă competență Agenției Naționale a Funcționarilor Publici în realizarea evidenței și managementului funcționarilor din aparatul de specialitate al Autorității Electorale Permanente, excepție ridicată de Emma-Lina Dobrescu în Dosarul nr.30757/3/2020 al Tribunalului București – Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr.750D/2022.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr.7494 din 2 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr.30757/3/2020, **Tribunalul București – Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3 alin.(2) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 și ale art.401 alin.(1) lit.d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ în măsura în care aceste texte de lege oferă competență Agenției Naționale a Funcționarilor Publici în realizarea evidenței și managementului funcționarilor din aparatul de specialitate al Autorității Electorale Permanente.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Emma-Lina Dobrescu într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect cererea formulată de Agenția Națională a Funcționarilor Publici privind anularea deciziei directorului executiv al Direcției Județene Comunitare de Evidență a Persoanelor Brașov privind transferul în interes de serviciu al autoarei excepției de neconstituționalitate la Autoritatea Electorală Permanentă și a actului de numire a acesteia în funcția publică specifică de consilier parlamentar emis de președintele Autorității Electorale Permanente.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile sunt neconstituționale „în măsura în care aceste texte de lege oferă competență Agenției Naționale a Funcționarilor Publici în realizarea evidenței și managementului funcționarilor din aparatul de specialitate al Autorității Electorale Permanente”. Astfel, se arată că organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente a fost reglementată prin Legea nr.208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, instituția fiind menționată expres în art.73 alin.(3) lit.a) din Constituție. Potrivit art.100 alin.(1) din Legea nr.208/2015, Autoritatea Electorală Permanentă este o instituție administrativă autonomă cu personalitate juridică și cu competență generală în materie electorală, care are misiunea de a asigura organizarea și desfășurarea alegerilor și a referendumurilor, precum și finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale, cu respectarea Constituției, a legii și a standardelor internaționale și europene în materie. Potrivit art.102 alin.(2) din același act normativ, organizarea și funcționarea aparatului propriu al Autorității Electorale Permanente, numărul de posturi, statutul personalului,

atribuțiile acestuia și structura organizatorică se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, aprobat prin hotărâre a birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului, iar personalul Autorității Electorale Permanente are același statut cu personalul din aparatul celor două Camere ale Parlamentului. De asemenea, potrivit art.102 alin.(6) din Legea nr.208/2015, prevederile Legii nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar se aplică în mod corespunzător personalului din aparatul de specialitate al Autorității Electorale Permanente.

6. Se susține că, potrivit art.116 alin.(2) din Constituție, organe de specialitate se pot organiza în subordinea Guvernului ori a ministerelor sau ca autorități administrative autonome, iar, potrivit art.117 din Constituție, autoritățile administrative autonome se pot înființa numai prin lege organică. Din analiza acestor norme constituționale, rezultă că există o distincție clară între organele de specialitate care pot funcționa în cadrul administrației publice centrale de specialitate, și anume, pe de o parte, cele înființate de Guvern și ministere, organizate în subordinea acestora, iar, pe de altă parte, autoritățile administrative autonome, înființate de Parlament prin lege organică, în cazul cărora nu există o subordonare implicită față de puterea executivă. În acest context normativ, este evident că atribuțiile de evidență și management în privința funcției publice, respectiv a funcționarilor publici parlamentari nu sunt date în competența Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, această instituție având competențe exclusiv în ceea ce privește evidența și managementul funcției publice și ale funcționarilor publici care activează în cadrul instituțiilor aflate în subordinea Guvernului. Or, Autoritatea Electorală Permanentă este un organ de specialitate al administrației publice, dar care nu se subordonează puterii executive, ci este organizată și funcționează prin hotărâre a Parlamentului, care reprezintă puterea legislativă.

7. În final, se arată că este evident că în măsura în care dispozițiile art.3 alin.(2) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 și ale art.401 alin.(1) lit.d) din Codul administrativ ar fi interpretate în sensul că oferă competență Agenției Naționale a Funcționarilor Publici în realizarea evidenței și managementului funcționarilor din aparatul de specialitate al Autorității Electorale Permanente, este încălcat principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, consacrat de art.1 alin.(4) din Constituție.

8. **Tribunalul București – Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale.

9. Potrivit prevederilor art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, precum și ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art.3 alin.(2) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare și ale art.401 alin.(1) lit.d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.555 din 5 iulie 2019, dispoziții având următorul cuprins:

- Art.3 alin.(2) din Legea nr.554/2004: *„Agenția Națională a Funcționarilor Publici poate ataca în fața instanței de contencios administrativ actele autorităților publice centrale și locale prin care se încalcă legislația privind funcția publică, în condițiile prezentei legi și ale Legii nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată.”;*

- Art.401 alin.(1) lit.d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019: *„Agenția Națională a Funcționarilor Publici are următoarele atribuții: [...] d) realizează evidența și managementul funcției publice și ale funcționarilor publici.”;*

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art.1 alin.(4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile criticate din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 – art.3 alin.(2) - consacră unul dintre cele două tipuri ale controlului de tutelă administrativă, și anume cel exercitat de Agenția Națională a Funcționarilor Publici (denumită în continuare ANFP), pe lângă cel exercitat de prefect, consacrat de art.3 alin.(1) din aceeași

lege. Astfel, în virtutea rolului său de tutelă administrativă în materia funcției publice, ANFP are dreptul de a ataca în fața instanței de contencios administrativ atât actele autorității publice centrale, cât și actele autorității publice locale prin care se încalcă legislația privind funcția publică, declanșând, astfel, un control de legalitate. În mod corelativ, dispozițiile criticate din Codul administrativ prevăd printre atribuțiile ANFP, realizarea evidenței și managementului funcției publice și ale funcționarilor publici.

15. În cauza dedusă judecării instanței judecătorești care a sesizat Curtea Constituțională, ANFP a solicitat instanței de contencios administrativ anularea unor acte administrative privind transferul autoarei excepției de neconstituționalitate dintr-o funcție publică de execuție de consilier și numirea acesteia într-o funcție publică parlamentară de consilier. Autoarea excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile criticate sunt neconstituționale „în măsura în care aceste texte de lege oferă competență ANFP în realizarea evidenței și managementului funcționarilor din aparatul de specialitate al Autorității Electorale Permanente”, autoritate administrativă autonomă, ai cărei funcționari sunt asimilați cu funcționarii publici parlamentari, cu statut special reglementat prin Legea nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.345 din 25 mai 2009, cu modificările și completările ulterioare.

16. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că, în realitate, autoarea excepției critică interpretarea dată de ANFP textelor de lege criticate în sensul că aceasta consideră că are competență în realizarea evidenței și managementului funcționarilor publici parlamentari sau celor asimilați acestora (cum sunt funcționarii din aparatul de specialitate al Autorității Electorale Permanente). Or, interpretarea textelor de lege aplicabile situației concrete în scopul aplicării corecte a legii în cauza dedusă judecării instanței care a sesizat Curtea Constituțională nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, ci a instanței judecătorești. Astfel, interpretarea normelor de lege este operațiunea de stabilire a conținutului și a sensului la care acestea se referă și este o etapă absolut necesară în vederea aplicării corecte a legii situației de fapt concrete din cauză, instanța de judecată fiind ținută să aplice în acest scop metodele de interpretare a normelor juridice. Așa cum a stabilit Curtea, în mod constant, în jurisprudența sa, interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost învestite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii. „Oricât de clar ar fi textul unei dispoziții legale - se arată într-o hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului (Cauza C.R. *împotriva Regatului Unit*, 1995) - în orice sistem juridic există, în mod inevitabil, un element de interpretare judiciară [...]” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.600 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.395 din 11 iunie 2009, sau Decizia nr.360 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.317 din 14 mai 2010).

17. În consecință, problema de drept invocată de autoarea excepției și dedusă spre soluționare Curții Constituționale, referitoare la competența ANFP asupra evidenței și managementului funcției publice parlamentare și ale funcționarilor publici parlamentari, este, în realitate, una de interpretare și de aplicare a legii la cazul concret dedus judecării instanței care a sesizat Curtea Constituțională. Or, potrivit art.2 alin.(3) din Legea nr.47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3 alin.(2) din Legea nr.554/2004 și ale art.401 alin.(1) lit.d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.1-3, al art.11 alin.(1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3 alin.(2) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 și ale art.401 alin.(1) lit.d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, excepție ridicată de Emma-Lina Dobrescu în Dosarul nr.30757/3/2020 al Tribunalului București – Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București – Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2022.